

باشد که ظرف ۲-۳ سال آتی به بهره‌برداری برسد. به موازات این برنامه، کیفی‌سازی و تثبیت ظرفیت پالایشی در پالایشگاه‌ها بخصوص پالایشگاه آبادان، پالایشگاه تهران و پالایشگاه اصفهان را به‌طور جد دنبال کردیم و در هفته‌های پیش رو ان‌شاءالله شاهد افتتاح پروژه کیفی‌سازی پالایشگاه اصفهان خواهیم بود.

همچنین نزدیک به ۳۵ درصد محصولات پالایشگاه آبادان نفت کوره است. در تلاشیم با اجرای پروژه‌های کیفی‌سازی ان‌شاءالله به محصولات با ارزش افزوده بالاتری در این پالایشگاه برسیم. بنابراین کیفی‌سازی پالایشگاه‌ها و تثبیت تولید ۱۰ پالایشگاه فعلی و جاری هم یکی دیگر از محورهای کارمان بوده که ان‌شاءالله به نوبت از همین امسال و از همین روزها، افتتاح بعضی از اینها آغاز می‌شود و بخشی هم در سال‌های آتی به بهره‌برداری می‌رسد. بنابراین نگاه دولت و نگاه وزارت نفت این است که برای تأمین امنیت انرژی کشور ایجاد

خوشبختانه بیش از ۸۰ میلیارد دلار قرارداد و تفاهمنامه در بالادست و پایین دست نفت امضا کرده‌ایم. برخی از این قراردادهای تفاهمنامه‌ها با شرکت‌های خارجی است. این هم یکی از دستاوردهای مهمی است که ۲۵ میلیارد دلار آن مربوط به دو پالایشگاه و پتروپالایشگاه و میدان آزادگان است

ما است و امروز هم نزدیک به ۷۰ درصد تولید گاز کشور از این میدان است، فاز ۱۱ این میدان ۲۰ سال بلا تکلیف بود. مدام دست به دست شده بود و این اواخر شرکت توتال قراردادی بست و یکسری اطلاعات گرفت و مطالعاتی را هم انجام داد، ولی باز هم اقدامی انجام نشد. درحالی که این مهم‌ترین فاز پارس جنوبی است. برای اینکه نزدیک‌ترین فاز به مرز آبی‌مان با کشور همسایه است.

این فاز دو تا سکو نیاز دارد، هر سکو ۱۱ حلقه چاه و یک خط لوله نفتی - گازی به سمت پالایشگاه‌های فاز اول عسلویه. در این دولت به محض شروع کار وزارت نفت - در همان روزهای اول - ما کمیته راهبری مخازن مشترک نفت و گاز را تشکیل دادیم. یکی از موارد در دستور این کمیته، میدان گازی مشترک با کشور همسایه بود. بررسی کردیم، این فاز ۱۱ که معادل دو فاز استاندارد است و آخرین فاز از ۲۹ فاز پارس جنوبی است، در چه شرایطی قرار دارد. هیچ اقدامی صورت نگرفته بود و آنها هم که بود، همه در حد مطالعات بود و شرکت توتال هم که رفته بود. ۲۰ سال این فاز ۱۱ دست به دست شد؛ شرکت‌های متعددی مانند همین توتال آمدند و رفتند اما به هر جهت کار خاصی نشده بود.

خوشبختانه در این دولت ما ابتدا برای سکوهایی که مورد نیاز این فاز بود، تصمیم‌گیری کردیم. این فاز دو سکوی دریایی می‌خواهد؛ ۱۱A و ۱۱B که هر کدام ۱۱ حلقه چاه نیاز دارد تا در همان مراحل اولیه گاز از میعانات و آب جدا شود و بعد مجدد گاز و میعانات مخلوط و به خشکی ارسال می‌شود.

می‌دانید که فاز ۱۲ سه سکو دارد. یکی از سکوها سکوی ۱۲C است که بازدهی پایینی دارد و تولید آن به صرفه نیست. برنامه‌ریزی کردیم که سکوی ۱۲C را جابه‌جا کنیم و روی ۱۱B بیاوریم. به این ترتیب سکوی ۱۱B تأمین می‌شود. با این اقدام سه سال کار جلو افتاد. بین ۳ تا ۳/۵ میلیارد دلار هم به نفع کشور شد. به اضافه اینکه سکوی دومش را هم به مناقصه رفتیم، شرکت صدرا در مناقصه برنده شد و در این بخش نیز کار اجرایی را شروع کردیم. همزمان حفاری چاه‌های فاز ۱۱ را هم شروع کردیم، خوشبختانه فاز اول تقریباً برای یکی، دو ماه آینده رو به اتمام است. و خط لوله دریا به خشکی فاز ۱۱ هم کاملاً احداث شد و ان‌شاءالله این سکوها را هم که جابه‌جا کنیم، امسال زمستان ما از فاز ۱۱ بهره‌برداری می‌کنیم. این کار بزرگی است که بعد از ۲۰ سال طلسم آن را دولت شکست و فکر می‌کنم با تولید نزدیک به ۱۱ میلیون متر مکعب بهره‌برداری از این فاز را شروع خواهیم کرد. این موضوع به تأمین گاز در زمستان امسال کمک می‌کند.

■ با این جابه‌جایی سکوها میان فاز ۱۲ و ۱۱ تولیدمان افزایش پیدا می‌کند؟ با توجه به اینکه سکوی ۱۱ را که داشتیم و در حال تولید بوده را جابه‌جا می‌کنیم؟

بله، تولید افزایش پیدا می‌کند. ۱۲ سه تا سکوی A، B و C داشت. تولید از سکوی ۱۲C خیلی پایین بود و برنامه‌ریزی‌هایی که صورت گرفته، تحقق پیدا نکرده بود.

■ یعنی با این اقدام زمستان امسال ما

ظرفیت موجود اضافه خواهند شد. لذا قطعاً پایان دولت ان‌شاءالله افزایش ظرفیت خواهیم داشت.

این نگاه به افزایش ظرفیت پالایشی کشور که در این یک دهه اخیر مغفول مانده بود، خیلی مهم است. اینها کارهای ماندگاری خواهد بود که نیاز آیندگان را پاسخ می‌دهد و نیاز کشور به واردات فرآورده‌های نفتی را ان‌شاءالله حل خواهد کرد. از آن طرف هم نه تحریم می‌پذیرد و نه خام‌فروشی بیشتر می‌شود. این مسأله هم مورد تأکید رهبر انقلاب بوده و بارها بخصوص درباره این پتروپالایشگاه‌ها تأکید کردند و از افتخارات ما و این دولت است که در دستور کار قرار گرفته است.

■ شما چندین بار تأکید کرده‌اید که در این دولت میادین مشترک کشور تعیین تکلیف می‌شوند. اما حداقل دو وزیر قبلی هم مدام می‌گفتند ما میادین را تا پایان دولت تعیین تکلیف می‌کنیم. برنامه‌ای که در این دولت دارید، چه فرقی دارد و چرا آن برنامه‌های قبلی اجرا نشده است؟

بله در شعار، صحبت‌ها و برنامه‌ها بود و عملی نشد. بطور مثال در حوزه پارس جنوبی که بزرگ‌ترین میدان گازی مشترک

ارزش افزوده جلوگیری از خام‌فروشی و بحث تحریم‌ناپذیری محصولات و فرآورده‌ها در این مسیر گام برداریم که کار درست و تدبیر معقولی است.

ان‌شاءالله همین دو پالایشگاه که خدمت شما عرض کردم، نزدیک به ۶۰۰ هزار بشکه نفت کشور را تبدیل به فرآورده می‌کند. ببینید چه کمکی به کشور می‌کند؟ این سیاست دولت است.

■ بنابراین آیا در پایان دولت ظرفیت پالایشی ما افزایش پیدا می‌کند؟

قطعاً با این برنامه‌ریزی‌هایی که انجام داده‌ایم، این اتفاق خواهد افتاد. حتی بنا داریم این پالایشگاه‌های بزرگ را هم فاز به فاز به مرحله بهره‌برداری برسانیم، یعنی با تدابیر همکاران ما، متخصصانی که در شرکت پالایش و پخش کار می‌کنند، یک پالایشگاه ۳۰۰ هزار بشکه‌ای قطعاً با فازبندی به بهره‌برداری می‌رسد. همچنین پالایشگاه‌های فعلی که در دستور کار هستند و پیشرفت خوبی هم دارند، مثل پالایشگاه مهر خلیج فارس، پالایشگاه آدیش و همین پالایشگاه‌های فعلی که بعضی‌هایشان جدا از طرح کیفی‌سازی و تثبیت تولید، طرح‌های افزایش تولید را هم دارند، به

ویژه‌نامه

ایران

یکشنبه
۶ شهریور ۱۴۰۱